

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

„Slovensko društvo“ v Ljubljani.

Ustanovni občni zbor „Slovenskega društva“ bode v nedeljo dne 10. marcija t. l. ob 11. uri dopoldne v čitalnični sobani.

Na dnevnem redu je **volitev predsednika in devet odbornikov.**

Po pravilih od c. kr. deželne vlade z odlokom dne 28. maja 1888 potrjenih je društva namen:

Pospeševati slovenskega naroda duševni in gmotni napredek; razširjati mej njim politično izobraženje in narodno zavest, braniti njegove narodne in državljanske pravice in zlasti pripomagati, da se mu uresniči ustavno zagotovljena narodna ravnopravnost.

Letnina znaša 1 gld.

K pristopu in udeležbi pri občnem zboru vabi

osnovalni odbor:

Dr. K. vit. Bleiweis, Ivan Murnik, Luka Svetec, dr. Ivan Tavčar, dr. J. Vošnjak.

Regentstvo v Srbiji.

Gotovo je bilo včeraj živahno življenje na Teraziji v Belem gradu. Tam, ravno na kraji, kjer je trg najrazširnejši, stoji jednonadstropno. precej veliko poslopje z visokimi okni: gostionica kod zlatnog krsta. To poslopje pa ni znamenito zaradi gostilnice, ki se nahaja v spodnjih njegovih prostorih, kajti to je gostilnica srednje vrste: pač pa je znamenita zato, ker je v njegovem prvem nadstropju izbral si prostore klub liberalne stranke srbske.

Dolgo časa bilo je pozabljeno poslopje „kod zlatnog krsta“. Pač so bili spodnji njegovi prostori vedno napolnjeni. Zato skrbel je podjetnik, ki je privabljal tujce, dobajajoče v Beligrad, z originalnimi orientalskimi plesi in oglušujočo turško muziko. Tem bolje pa se je razlikovalo od tega šumnega gostilniškega življenja prvo nadstropje. Tam je vladala velika tišina. Res, da so se zbirali gori okolu svojega predsednika Jovana Ristića vsi odkritosrčni srbski rodoljubje; vse, kar ima Beligrad po učenosti in imetku odličnejšega: a bili so to tihi shodi, ker je liberalni klub pogreznen bil v

veliko žalost o dogodkih, ki so se odigrali v nesrečnej Srbiji. Le jedenkrat v vsej dolgej vrsti let, odkar je zavladal na Srbskem naprednjaški političjski regime, zabučalo je silno veselje na prostornem trgu pred zlatnim krstom. Bilo je to pred vlanjanskem, ko je kralj Milan svojo laterna magico, s katero je zabaval po svoje narod srbski, uredil tako, da je nepričakovano prikazala se svetla slika Ristićeve. Toda kralj Milan spremenil je hitro sliko in utihnula je zopet vsa okolica „zlatnog krsta“; le iz gosilnice slišali so se še vedno neskladni glasovi glasne turške muzike.

Včeraj ponavljale so se gotovo na Teraziji pred prostori liberalnega kluba burne ovacije. Brzjav nam sicer še nič ni poročal o njih; a kdor vè, kako težko je pričakoval srbski narod odrešitve, ne bode dvomil ni trenotek, da je včerajšnji preobrat v srbskej zgodovini ves Beligrad proslavil s srčnim veseljem, ki je došlo gotovo do javnega izražaja.

Komédije, katero je uprizarjal kralj Milan, je torej konec. Po poročilih, katere so nam v poslednjem dobi donasale oficijelne Belograjske brzjavke, bili bi sodili, da bode trajala še nekaj časa in da se bode završila v zabavo nemškega sveta in madjarskega globusa tako, da bode solze britkosti pretakal srbski narod. A prišlo je drugače. Kralj Milan bil bi morda rad imel tako scenerijo na konci svoje ustavne glume; toda višja moč pomela ga je s pozorišča, genij Slovanstva, ki razpenja obrambena svoja krila tudi čez srbski narod, rešil je Srbijo novih muk. Narod srbski raduje se; solze britkosti pa teko po hinavskih licih nemškomadjarskih Milanovih pomočnikov.

Tako pomembo ima najnovejši dogodek v Belem gradu. Kralj Milan, nervozen in obupan, pospravlja svoj potni kovčeg in prizadeva si priti, kar najhitreje mogoče iz rodne mu zemlje; Jovan Ristić, dolgo časa prezirani in zaničevani državnik, pa prevzema iz njegovih rok krmilo vlade in najobširnejša pooblastila.

Jovan Ristić postal je regent. (Mi smo večkrat naglašali, da Srbije ne more rešiti iz teške sedanje krize nikdo drug, ko Ristić. To naše prepričanje potrjujejo najnovejši dogodki. Gotovo ni bilo lahko Milanu izročiti vse vladarske pravice, možu, o katerem je vedel, da je ostro obsojal ono

pogubonosno politiko, ki je vela do bratomorilnega boja z Bolgarsko in je tako ponižala Srbijo; da je to vender le storil, pripisovati je skrajnej potrebi, ki ga je privela do spoznanja, da ima le od tega — jedinega resničnega srbskega — državnika pričakovati rešitve.

Nezadovoljstvo v srbskem narodu moralo je biti grozno. Kralj Milan moral je spoznati, da ne bode mogoče ni s skrajno silo, za katere upotrebjenje je imel Kristića vedno na razpolaganje, brzdati duhov. Kaj je imel pričakovati od revolucije pa je konečno tudi on, kateremu je, kakor vsacemu človeku, prirojen nagon do ohranitve samega sebe, moral spoznati. Le tako si moremo razložiti njegovo nepričakovano odločbo, katera bode zanj gotovo imela to dobro, da ostane prestol ohranjen za njegovega sina.

Jovan Ristić ni prevzel vladarstva kot novinec. On je bil že v prvem regentstvu po umoru kneza Mihajla. Napake, katere so se storile takrat in katere so se tako hudo maščevale, pozna torej dobro in prepričani smo, da bode vedel izogibati se jim sedaj.

Oficijelne brzjavke iz Belega grada zagotavljajo sicer v jednej sapi s poročilom o ustanovitvi vladarstva, da je Ristić dal kralju poročstvo za to, bode vnanjo politiko vodil v istem smislu, ko kralj Milan s svojimi dosedanjimi ministerskimi kreaturami; a mi nikakor ne verujemo, da bi si bil Ristić dal preveč vezati roke. Prevzemajoč vladarstvo vé dobro, da je prevzel tudi vso odgovornost za bodočo usodo Srbije, ohranil si je tedaj brez dvojbe toliko svobodne odločbe, kolikor mu je je v njegovem položeni neobhodno potrebno, ako hoče, da izvleče domovino svojo iz obupnega sedanjega stanja, v katero ga je ravno pahnila nesrečna in nenaravna vnanja politika. Naj se torej nemški in madjarski listi tolažijo z oficijelnim zagotovitvilo iz Belega grada; mi verujemo v rodoljubno poštenje Ristićevo in smo prepričani, da se ona poročila širijo iz Belega grada le zato, da se kraljeva odločba opraviči.

Kako se bodo stvari v Srbiji razvile nadalje, ali se bode kralj Milan še kedaj vrnil nazaj kot vladar*) ali ne in bode li nesrečna kraljica morala

*) V tem došla je uradna brzjavna vest, da se je Milan odpovedal vladarstvu in da je bil proglašen za kralja njegov sin Aleksander.

LISTEK

Pretepin.

(Ruski spisal J. S. Turgenjev, preložil Iv. Gornik.)
(Dalje.)

VI.

Kister Iegel je že spat, ko je Lučkov ustopil v njegovo sobo. Obraz pretepinov izražal ni nikdar jednega jedinega čustva: tako tudi zdaj — hlinjeno ravnodušje, surova radost, zavest svoje uzvišenosti... množica raznih čustev javljala se je v njegovih potezah.

— No, kaj? no, kaj? vprašal ga je naglo Kister.

— No, kaj! Bil sem. Pozdravljajo te.

— Kaj? ali so vsi zdravi?

— Kaj jim hoče biti!

— Ali so vprašali, čemu jaz nisem prišel.

— Zdi se mi, da so vprašali.

Lučkov pogledal je v strop in krivo zapel.

Kister povsíl je oči in se zamislil.

A znaj, rekel je s hripavim in rezkim glasom

Lučkov: — ti si pameten človek, učen človek in vender tudi včasih, ne bodi mi ponošeno, neumno blebetaš.

— In kaj?

— Čaj, kaj! Na primer, kar se tiče žensk. Kako jih povzdiguješ. Stihe čitaš o njih! Vse so ti angelji... Lepi angelji!

— Jaz ljubim in spoštujem ženske, a...

— No, dovolj, dovolj, prekinil ga je Avdčj. — Ne bom se prepiral s teboj. Kaj mi do tega! Priprost človek sem, razume se.

— Hotel sem reči, da... Sicer čemu si baš danes... baš zdaj... jel govoriti o ženskah?

— Tako! — Avdčj nasmehnil se je značiteljno.

— Tako!

Kister pogledal je prodirno svojega prijatelja. Mislil si je (čista duša!) da je Maša grdo ravnala ž njim — mučila ga morda, kakor umejo le ženske mučiti...

— Slabe volje si, ubogi moj Avdčj priznaj...

Lučkov se je zahotel.

— No, da bi bil slabe volje, kakor se kaže, nimam uzroka, rekel je pretrgano zadovoljno gladeč

si brke. — Ne, veš kaj, Fedje, nadaljeval je z glasom učiteljskim: — hotel sem ti samo opomniti, da se, kar se tiče žensk, motiš, dragi moj... Veruj mi Fedja, vse so si jednake. Treba je le malo govoriti, sukati se okrog njih — in končano je. Glej, dasi bi Maša Perekatova...

— No?

Lučkov zateptal je z nogo ob tla in zmajal z glavo.

— Ali je na meni kaj sosebnega in privlačnega, a? Zdi se, da nič. Kaj ne da nič? In glej jutri imam sestanek.

Kister se je dvignil, oprl se ob laketi in z začudenjem pogledal Lučkova.

— Zvečer, v gozdiču... nadaljeval je mirno Avdčj Ivanovič. — A ne misli si, Bod ve kaj. Storiš sem samo tako. Saj veš — dolg čas. Devojka je prijetna... no, mislim si, kaka škoda? Ženitev, jaz se ne ženim... a tako na stara leta sem postal vesel. Babiti se ne maram — vender devojkco se lahko razveseli. Skupaj poslušala bodeva slavce. To je — kakor se kaže, tvoje delo; vidiš, babe nemajo oči. Kaj se ti zdim, povej?...

tudi zanaprej še živeti v prognanstvu, o tem govoriti bilo bi danes še prezgodaj. Le toliko je gotovo, da je z ustanovitvijo Rističevega regentstva rešena Srbija velike krize in da moremo sedaj zaupljiveje pričakovati naravnejega razvoja slovanskega vprašanja.

Poročilo ob enketi za upeljavo delavskih zbornic na Dunaji.

(Dalje.)

K drugemu vprašanju odgovarjal sem, da bi nam zadostoval sedanjí okoliš kupčijskih in obrtnih zbornic, ker nemamo nobene druge podlage in bi se stvar pozneje po potrebah lahko pravilno uravnala. Dunajski veščaki so rekli, da je okoliš za Nižje Avstrijsko preobširen, isto tako poudarjali so to Poljaki za svoje dežele; kjer so posamične zbornice 20—30 milj oddaljene.

Pri tretjem vprašanju nastala je debata živahnejša. Jaz sem poudarjal, da se strinjam z načrtom, da bodejo podlaga aktivni volilni pravici bolnišne blagajne v zmislu novega zakona, toda le pod tem pogojem, da se premeni zadnji odstavek § 3 postave o bolniškem zavarovanju, ki slove:

„Tudi taki podjetniki, za katere in na katerih račun delajo samostalni delavci v lastnih bivališčih osobno ali pa s pomočjo svojih družin (to je bišna industrija) brez tujih pomočnikov, industrijalne izdelke, smejo v sporazumenju s temi pomočniki pristopiti k bolnišnim blagajnam.“

Rekel sem, da je ta odstavek tisti, kateri se mi najodločnejši zdi za odklonitev delavskih zbornic, ter da ne morem umeti, kaki razlogi da so napotili postavodajalce, napraviti to izjemo v škodo največjim sužnjem velicega kapitala. Čemu varujejo se imoviti posestniki „evropskih plantaž“, da neso prisiljeni zavarovati svojih ubogih delavcev, dočim se ta dolžnost nalaga boremu čevljarju, ki nema drugega nego jednega samega vajenca? Krivica je velika! Ne le da se izključuje s to določbo na tisoče najnesrečnejših delavcev od humanitarne dolžnosti zavarovanja proti bolezni, od tega se jim s tem paragrafom tudi pravica do zastopstva v delavski zbornici. Le če se ta očitna krivica popravi, strinjam se s tem, da bode postava o bolniških blagajnah, podlaga delavskim zbornicam.

Socijalni demokrati strinjali so se skoro povsem z mojimi mislimi in je posebno g. Ružička, jeden najinteligentnejših delavcev, izražal se popolnoma v mojem zmislu.

Krščansko socijalni veščaki pa so poudarjali, da treba združno organizacijo prej uvesti in ta naj bode podlaga novi postavi. (Ta ideja pa je neizpeljiva zaradi tega, ker tovarniški delavci ne spadajo v zadrage.)

Pri četrtem vprašanju pokazala se je pa še le ogromna težava urejenja delavskih razmer. Govorili so o tem najprvo socijalni demokrati in pri tem vprašanju zapustila jih je prvokrat gotovost, kaj bi bilo v interesu njihove stranke boljše. Debata o tem predmetu bila je toli obširna, da jo brez stenografskega zapisnika ni moči posneti. Prepuščam torej ta važni del pomočnikom v pretres in omeji m le svoje stališče.

Tudi jaz sem poudarjal težavo urejenja po skupinah, da bi bilo pravično, zategadel sem pred-

lagal, da naj bi se s početka napravile le tri, oziroma le dve skupini. Ko bi se trgovski pomočniki strinjali z načrtom, napravile naj bi se začetkom tri skupine in sicer: 1. skupina tovarniških pomočnikov, 2. skupina obrtnih pomočnikov in 3. skupina trgovskih pomočnikov, ker pa poslednji ne marajo biti pri delavskih zbornicah, s čemer se tudi jaz po dogovoru s trgovci v svoji domovini popolnoma strinjam, ker so interesi kupčije in produkcije bistveno različni, kar se že v tem spoznava, da terjamo ločitev kupčijskih in obrtnih zbornic, sem jaz zato, da se trgovcem dá njihovim interesom primerni lastni zastop; ostali delavci se pa razdele v prvi dve skupini. To bi ugajalo vsaj deloma tudi krščansko-socijalni stranki, ker bi se obrtniški delavci, kateri reprezentujejo vendar inteligenco delavskega stanu, lahko organizovali po zadrugah.

Priporočati pa moram, da se ločitev v skupine določi po postavi, ne da bi se to kakor je v načrtu omenjeno, prepuščalo ministerstvu. Obrtniki poznajo žalostne posledice onega, kar smo v tako zvanem „Verordnungswege“ dobili. To bi uničilo vse in bi bilo vzrok neuspešnosti cele postave.

Poslanec Sztenpanowski vprašal me je, bi li ne kazalo spojiti gostilničarski obrt s trgovskim v jedno skupino, kar sem mu zanikal. Pri gostilničarskem obrtu imajo počenši od natakarja do zadnjega služnika vse osebe volilno pravico, in interesi trgovskih pomočnikov, od disponenta do zadnjega prodajalca se vendar ne morejo zmatrati jednaki s prej imenovanim osebjem. (Dalje prih.)

Govor poslanca g. prof. Šukljeja

v seji državnega zbora dne 28. februarja 1889.

(Dalje.)

Umevno je, da prinaša obrt, ki se tako razcvita, državi tudi vedno večjih svot dačnih. Gospod drug, ki mi je odločno avtoriteta v teh zadevah, g. poslanec Sztenpanowski, mi ne bode zameril, če objavim to, kar mi je bil v tem oziru povedal. Rekel je, da ne bode došlo leta 1889. 3,800.000 gl. davka, temveč skoro gotovo 4¹/₂ milj. (čujte! čujte! Desna.)

Tu je imel odsek budgetni pač priliko, da bi pokazal svoj optimizem in uračunil ¹/₂ milijona več, kar bi se bilo gotovo opravičilo.

Isto tako je s tobakom. Jaz sam kadim. V začetku sem nekoliko štrajkoval. (Veselosť) A zgodilo se mi je tako, kakor večini kadilcev; vpijemo zaradi dražih smodk, spominjajoč se pri tem tudi, ne baš laskavo g. finančnega ministra, ki nas je s tem osrečil (veselosť na desni), a mi plačujemo in kadimo dalje — kar mu je pač najljubše!

Obžalujem, da ni poslanec Brnske zbornice trgovinske navzoč. Gosp. poslanec Neuwirth ni bil sedaj v bonne compagnie z manjšino odseka budgetnega, temveč je glasoval v odseku budgetnem z večino zato, da se uračuna za tobak 3 mil. več. To je utrdil prav drastično. Če se prav spominjam, je rekel: „Tega hudičevega kadenja se ni moč odvaditi in te 3 mil. sigurno več dobimo.“

Grajal se je tudi člen o pošti. Priznam, da imamo tu po končnih računih od leta 1884 primanjklaj.

Leta 1884. imamo pomanjek proti proračunu

za 995.739 gld., leta 1885. 1,478.706 gld., leta 1886. 1,487.946 gld., leta 1887. še zmirom 1,276.051 gld.

V tem ima g. posl. dr. Menger prav; kar se tiče pošte, došlo je v zadnjih letih manj, kakor se je proračunalo in to iz umevnih vzrokov.

Najprej moram omeniti nekaj naredb po prejšnjem trgovinskem ministru, ki so bile za narodno gospodarstvo pač pomenljive in bi jih jaz ne pogrešal rad, ki so pak prouzročile manjše poštne dohodke. Promet s šeki, olajšavanje prometa z zavitki, konkurenca privatnih prevažarjev po najboljših drogah, to so vzroki, ki so prouzročili oni pomanjek. A vsekako sem proti budgetovanju, ki ga je posl. Menger uprav tu v budgetnem odseku priporočal in mislim, da se vendar vsprejme odsekova številka. Čudno je, da je posl. Menger, mož tako več v budgetnih zadevah, hotel predlagati, da se pri pošti proračuni po triletnem premeru.

Vsak začetnik v budgetnih zadevah mora vam reči, da bi bilo tako proračunjenje jako slabo. Glavni znesek je pismeni porto, znašajoč povprek polovico čistih poštinih dohodkov. Vsakdo pak bode pritrdil, da so dohodki mej količkaj normalnimi okolišninami vsako leto večji.

Naravno pomnoženje prebivalstva, vedno večje razširjenje znanja pisanja, pomnoženje pošt, pomnožuje vsekako pisanje listov in seveda dohodke.

Če bi se torej hotelo proračunovati tako, kakor si misli posl. dr. Menger, kaj bi sledilo? Vsekako napačna upodoba vsega. Zračunil sem tako za leto 1888. Tu bi bil razloček — uspeh je objavljen, ki se poravnava izimši 43.000 gld. z državnim proračunom, z onimi 14 milijoni — razlika pravim bi bila po računu posl. Mengerja, da bi primanjkovalo več ko milijon gld.

Kar se pak tiče vožnje pošte, mislim, da zadostujejo zneski, ki jih je upisal odsek. Proračunilo se ni več, ko lansko leto, a vendar obetajo nekatere okoliščine — in tu opozoril bi „en passant“ na poslednjo spravo z Ogersko — da se bodo i tu pomnožili dokodki.

Pri telegrafu morajo se že zaradi tega uračuniti večji dohodki, ker prevzame država postaje Dunajske telegrafske družbe v svojo upravo, katere tudi mnogo prinašajo. Po mojem mnenju doseže se vsekako, sicer ne vladne številke, pač pak številka odsekova, ki je za 254.000 nižja.

Ne morem pak razumeti ugovora proti dohodkom po državnih železnicah in mislim, da se je zgodil le pour l'honneur du drapeau. Sicer so se pobijali, če se ne motim le prevoznji dohodki po zapadnih državnih železnicah. Odsek vsprejel je namreč mesto vladne ličbe, to je 36,668.300 gld. višje število, namreč 36,900.000 gld. skoro ličbo, ki se je udala leta 1887. Na leto 1888. se ni posebno oziralo, akopram je bilo to leto posebno ugodno.

Da se pa opraviči ta ličba, hočem vendar opomniti, da imamo od leta 1887. veliko več kilometrov zapadnih železnic in sicer menda za 130 kilometrov več, ko prej. Vsekako morajo biti tudi dohodki večji. Da pa potolažim sicer v tem še gosp. posl. Jägerndorfskega, povedal bi vam izkaz prevoznih dohodkov meseca junuarja leta 1889. Tu uvidi gosp. poslanec, da je bil letošnji mesec januar jako ugoden, veliko ugodnejši ko januar

Lučkov govoril je dolgo. A Kister ni ga poslušal. Vrtelo se mu je v glavi. Bledel je in si gladil z roko obraz. Lučkov zibal se je na stolu, mežikal, stegoval se — in pripisuje vznemirjenje Kristerjevo ljubosumnosti, zadržal bi se bil skoro od zadovoljnosti. Kisterja pa ni trpila ljubosumnost: žalilo ga ni samo priznanje, temveč surova malomarnost Avdēja, njegove ravnodušne in prezirljive izjave o Maši. Gledal je nepremično pretepin — in, kakor je bilo videti, razmotril je prvič dobro njegove poteze. Zato torej se je trudil! Za to žrtval je svojo naklonjenost! To je torej oni blagodatni upliv ljubezni!

— Avdēj ... ali je ne ljubiš? zamrmral je konečno.

— O nedolžnost! o Arkadija! dejal je z zlobnim hohotom Avdēj.

Dobri Kister tudi zdaj še ni obupal: morda, mislil je, jezi in „pači se“ Avdēj po navadi ... Ni še našel novih besed, da izrazi nove občutke. In ali se v njem samem — v Kisterji — ne skriva drugo čustvo pod nevoljo? Ali ga ni zato tako neprijetno dirnilo priznanje Lučkova, ker se tiče Maše? Kaj je treba vedeti, morda je Lučkov res zaljubljen

v njo? ... A ne! ne! tisočkrat ne! Ta človek zaljubljen? ... Grd človek je s svojim jeznim in in žoltim obrazom, s svojim krčevitim in mačjim kretanjem, z vratom od radosti napetim! ... grd! Ne, s takimi besedami ne bi Kister povedal udanemu drugu svoje ljubezni ... V preveliki sreči, z nemim naidušenjem, s svitlimi, obilimi solzami v očeh stisnil bi se na njegove prsi ...

— Kaj je, brate? vprašal je Avdēj — tega nisi pričakoval, priznaj! in zdaj ti je dosadno? a? zavidljivo? priznaj, Fedja! a? a? Izpred nosa ukral sem ti dekleta!

Kister hotel je menda izpovedati se in obrnil se je z obrazom k steni. — Razložiti — njemu?? Nikakor! šepetal je sam s seboj. — Ne razume me ... naj bo! Domišlja se si, da imam jaz samo grda čustva — naj bo! ...

Avdēj je ustal.

— Vidim, da hočeš spati, rekel je s blinjenim pomilovanjem: — nečem te motiti. Spi dobro, družje moj ...

In Lučkov je odšel popolnoma zadovoljen sam s seboj.

Kister ni mogel zaspati do jutra. Preobračal

in premišljeval je z mrzličnim trmoglavjem ono isto misel — posel, dobro znan nesrečnim ljubimcem: upliva na dušo, kakor mehovi na tleče oglje.

„Ako je tudi“ mislil je — „Lučkov napram njej ravnodušen, ako se mu je ona sama vrgla okrog vratu, vendar ne bi smel z menoj s svojim prijateljem tako nespoštljivo, tako razžaljivo govoriti o njej! Česa je ona kriva? Kako, da ne bi obžaloval uboge, nevedne devojke?“

„A mu ni li ona naznanila sestanek? Naznanila — točno naznanila. Avdēj ne laže, on nikdar ne laže. No, morda je to v njej tako, sama domišljija ...

„A ona ga ne pozna ... On jo more užalostiti. Po današnjem dnevu nisem za nič več odgovoren ... Ali pa ga niste vi sami, g. Kister, hvallili in povzdigovali? Niste li sami vzbudili njene radovednosti? ... A kdo je to vedel? Kdo je mogel to prej videti? ...

„Kaj prej videti? Ali je pred davnim časom prenehal biti moj prijatelj? ... In je li bil kedaj moj prijatelj? Kako spoznanje! Kaka naloga.

Vsa minolost vrtela se je viharo pred očmi Kisterjevimi.

lanskega leta, ki ga je zmatral odsek anormalnim. (Čujte! desna.) Dobodki v meseci januarju 1889 po vseh drugih državnih železnicah so za 585.791 gld. večji ko lani istega meseca, dočim po zapadnih za 371.413 gld. Mislim torej, da so oni ugovori pač ničevi.

Posrečilo se mi je torej vsaj nekoliko dokazati, da ni prebitok za leto 1889. po vsem tako neopravičen in ga pač lahko zmatramo realnim prebitkom.

Nekaj drugega pak je še, kar bi vsekako rad premotril še nekoliko.

To je razmerje mej direktnimi in indirektnimi davki, kakor jih čitamo v letošnjem proračunu. Letos znašajo neposredni davki 103,360.000 gld., posredni davek pa, kamor se prišteva tudi pristojba carinska, užitnina, loterija itd. 320,910.677 goldinarjev. Razmerje je 1:3.1. Primerjajmo lansko leto, tu vidimo po računu, za katerega jamčim, in sicer po odstetji pristojbin carinskih, restitucij in propinacijskih odškodovanj, da so se posredni davki povišali za 26,750.419 gld. Kaj nam kaže ta dorastaj posrednega davka?

Jaz sem prvi, ki priznavam, da so posredni davki v dačnem sistemu današnje države prevažni in umestni. Ne strinjam se torej v tem z odličnim zastopnikom galicijskim vitezom Jaworskim, še manj pa z g. poslancem Neuwithom, ki je lani o priliki špiritne debate opozarjal na znan spis Lassallejev: „Posredni davki in stanje delavcev.“ Priporočal nam je v pridno študiranje knjigo, ki je prava kritika posrednih davkov. Ta knjiga, katere glavni obseg je pač ta, da pravi Lassalle, posredni davki imajo za bourgeoisijo (srednji stan) pomen, da oproste plemstvo davkov, kakor je bilo nekdanj, ta spis, pravim, je po mojem mnenju le brezumno pretiranje socijalistične teorije. Jaz trdim to: Za potrebo naše današnje države naj se skrbi s premišljenim urejenjem neposrednih in posrednih davkov. Vpraša se le, če je to urejenje pri nas res premišljeno in pravo. Jaz pravim, da ne. Naš davčni sistem je zaradi tega slab, ker se obdača prav pridno davkoplačevalec mali in srednji, a v obdačenje velikih in bogatih pa nam je pot zaprta. (Prav dobro! na desnici.) Rekel bi s pesnikom: Dat veniam corvis, vexat censura columbas. S tem, da so se povišali posredni davki, preobložili smo zlasti nižje razrede. Večina vseh teh dohodkov bere se iz žepov manjših ljudi. Glasoval sem lansko leto, in tega se ne sramujem za predložbe o davkih, akopram smo vedeli nasledke. Stori sem to, ker mislim, da sta uprav sahar in žganje objekta umni užitnini. A po mojem vestnem preudarku ne oprosti nas nikakor opravičenje teh davkov dolžnosti, da skrbim za to, da se razdeli breme davka jednako-mermo in se olajša, kakor treba, bednejši davkoplačevalec. (Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 7. marca.

Za podrobno budgetno debato je oglasilo nad 150 govornikov 1528 govorov. **Državni zbor** bi moral zborovati skoro vse leto, ko bi hoteli vsi oglašeni govorniki s svojimi govori priti na vrsto. Največ govorov oglasil je gospod Türk. Njegovo ime stoji nič manj nego 41krat v dotičnem seznamu;

— Da, ljubil sem ga, zašepetal je konečno. — Čemu sem ga neki oljubil? tako hitro? ... Ali pa sem ga res oljubil?

„Ne, čemu sem ga oljubil? Samo jaz?“

Ljubeče srce Kisterjevo navezalo se je posebnosti radi tega na Avdčja, ker so se ga vsi drugi bali. Dobri mladi človek ni vedel sam, kako velika je njegova dobrotta.

— Moja dolžnost je, nadaljeval je: da svarim Marijo Sergčjevo. A kako? Kako pravo imam umešavati se v tujo stvar, v tujo ljubav? Morda sam Lučkov ... Ne! ne! govoril je polglasno, z dosado, skoro s solzami, popravlja je blazinice: to je kamenen človek! ...

„Sam sem kriv ... zavrgel sem prijatelja ... Dober prijatelj! Dobra je tudi ona!“

„Kako grd egoist sem! Ne, ne! iz dna duše želim jima sveče ...“

„Sreče! In on jo zasmehuje ...“

„Čemu pa si barva brke? Res, kaže se ...“

„Oh, kako sem smešen!“ trdil je zaspavaje.

(Dalje prih.)

po tem slede sledeči govorniki: Derschata (39), Kaiser (39), Fürenkranz (37), Steinwender (36), Fiegl (34), Urcin (36), pl. Kraus (28), Kindermann (27), Garnhaft (27), Proskowetz (27), Heilsberg (26), Knotz (25), Weitlof, Wrabetz, Roses, Bareuther in Kuenburg (23), Fuss in Richter (22), Kronawetter (20) itd. Proti Budgetu je oglašanih 1019 govorov, 509 pa za budget. Posebno veliko govornikov oglašilo se je za budget učnega ministerstva in sicer 244 govorov proti in 189 za.

Debata o novem vojnem zakonu v zbornici **ogerskeje** še ne bode kmalu končana. Upisanih je že skoro 60 govornikov k § 25. in to skoro sami opozicionci. Res da poznejši govorniki premlevajo že le to, kar so prejšnji povedali, a besedi se vendar nikdo neče odreči. Saj pa sedaj gre tudi pred vsem za to, da slovesnost, ki jo prirede v spomin marčinih dnij združijo z demonstracijo proti vojnemu zakonu in mora torej do srede tega meseca o tem zakonu trajati debata.

Vnanje države.

Cankov izdal je okrožnico na svoje politične prijatelje v **Bolgariji**. V tej okrožnici pravi, da car dolži princa Ferdinanda, da so jeli pravoslavno duhovščino preganjati v Bolgariji. Vodja rusofilske stranke nadalje priporoča, delati proti sedanjemu knezu. Car mu je v avdijenci rekel, da je pripravljen imenovati tri kandidate, izmed katerih si naj bodo Bolgari izbrali kneza. — Vlada bolgarska odstavila je prefekta v Vraci, ker je na podlagi prepovedi škofa Konstantina zahteval, da se ni opravičala svečanost na imendan princa Ferdinanda.

Ministerstvo notranjih zadev je dalo že tretji opomin **ruskemu** listu „Ruskoje delo“ in prepovedalo mu izhajanje za 6 mesecev. Odslej se bo moral ta list, če bode hotel izhajati, vselej poprej predložiti v cenzuro. Ta list je vedno zastopal konservativne slovanoljubne tendencije in je navadno hudo napadal Nemčijo. Dvakrat je bil zaradi napadov na Nemčijo ustavljen za nekaj mesecev, kaj je pa povod tretjemu opominu, še ne vemo.

Sedanja vlada **rumunska** hoče zares pomagati kmetstvu prebivalstvu. Predložila je zbornici v ta namen zakon, da se državna posestva razdele mej kmetstvo prebivalstvo. Na ta način se bode osnovalo več novih vasij. Sprva hotela je vlada kmetom, ki se bodo naselili v navih vaséh dovoliti podpore, da bodo mogli napraviti hiše, in še nakupiti privatnih veleposestev, da jih razdeli. To namero je pa opustila, ker je ni moč izvršiti glede na slabe finance.

Kakor vsi balkanski narodi, tako tudi **Grki** neso kaj točni v plačevanju davkov. Za lani so bili poračunali državne dohodke na 97,345.087 frankov, a do 3. decembra je bilo državni blagajnici došlo še le 75,749.156 frankov, 21,525.938 frankov je pa bilo zaostanka na raznih davkih. Vlada se nadeja, da bode nekaj teh zaostankov še izterjala, predno sklene račune za lansko leto. Nekaj milijonov seveda bode zgubljenih. Sicer je pa lansko leto bilo za državo še ugodno, kajti navadno državni dohodki neso presegali 60 milijonov frankov.

V Tessinskem kantonu v **Švici** so poslednje dnij bili mali neredi. Povod temu so dale poslednje volitve v veliko svetovništvo. Pri volitvah se baje ni vse godilo popolnem v redu. Zvezni svet je poslal komisarja v ta kanton, da pregleda volilne rekurze. Ker se konservativci boje, da bi pri novih volitvah propali, če se zavžejo, začeli so se zbirati, da se upro. Vlada baje misli v ta kanton poslati vojakov.

Ker se je Parnellova pravda tako izjalovila za **angleško** vlado, dobili so Irči nov pogum. V Clomelu je škof z lece tako energično napadal vlado, da je častnik zapovedal vojakom, da naj ostavijo cerkev. Vojaki ga pa ne o poslušali in častnik je s podčastniki sam ostavil cerkev. Po službi božji so vojaki brez vodje korakali v vojašnico in narod jih je pevajoč spremljal.

Domače stvari.

— (Mestna hranilnica Ljubljanska) bode vendar jedenkrat že uživotvorjena. Kakor čujemo, je deželna vlada popravljena pravila oziroma navodila že pred tedni odobrila in je vrnila magistratu. Sedaj ni nobene ovire več, zato pričakujemo, da se hranilnica nemudoma otvori.

— (Zabavni večer Pisateljskega društva) bode v soboto dne 9. t. m. v steklenem salonu Ljubljanske čitalnice. Ker bode čital g. prof. S. Rutar o jako zanimivem predmetu: „o slovenski Benečiji“, pričakujemo obilnega obiska. Začetek točno ob 8. uri.

— (Umrli) je v ponedeljek v Celji g. Alojzij Pesarič, umirovljeni dež. sodišča svetnik, v 64. letu dobe svoje. Pokojnik bil je nekdanj pristaš naše stranke, celo naš kandidat pri volitvah, posledni čas pa se je vrgel na nam nasprotno stran.

— (Za „Sokolski dom“) poslali so rodoljubje Št. Peterski 24 gld. kot čisti dohodek veselice dne 28. m. m. Slava jim!

— (Zaročil) se je znani redoljub in veleposestnik v Trstu g. Ivan Šabec z gospodičino Antonijeto Abramovo.

— (V Kamniku) bode dne 10. t. m. v prostorih narodne čitalnice, osnovni shod podružnice sv. Cirila in Metoda. Dolgo smo čakali, ali vendar dočakali, to neobhodno potrebno družbo, torej iz srca kličemo gospodu ustanovitelju Slava!

— (Konji splašili) so se danes popoldne ob 1/22. uri na Marije Terezije cesti nekemu hlapcu iz okolice. Konja pridirjala sta proti deželni bolnici in se ondu zaletela v cerkveno steno in pala na trotoar. Ljudje so bili takoj na pomoč in vzdignili konja. Nezgoda končala se je brez vsake škode.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Beligrad 6. marca. Kralj poklical je ob 11. uri diplomate k sebi in v njihovi in vnanjega ministra Mijatovića prisotnosti odpovedal se prestolu svojemu sinu na korist. Poslednji bil takoj kot Aleksander I. kraljem proglašen. Ristić, novoimenovani ministerski načelnik Protić in general Belimarković pa regenti imenovani. Za jutri pričakuje se imenovanje radikalnega ministerstva.

Beligrad 6. marca. Proglašenje kraljeviča kraljem Aleksandrom I. vzbudilo je veliko veselje in glasne živioklice. Govori se, da je Ristić pritrdil, da se mladi kralj s svojo materjo snide na ogerskih tleh. Kralj Milan ostal bode par dnij v Budimpešti, potem pojde v Opatijo pod naslovom grof Takovski. Njegove imovinske razmere so se pred odstopom popolnoma uravnale. Milan bode tudi nadalje dobil svojo „civilisto“. (Novi kralj Aleksander I. porojen je dne 14. avgusta 1876. Uredn.)

Beligrad 6. marca. Regentstvo ustanovilo se je na podlagi 70. člena nove ustave. Regentstvo trajalo bode 5 1/2 let, ker kralja Aleksandra ne bodo prej polnoletnim proglasili.

Beligrad 6. marca. Danes bil svečan obed, pri katerem so bili regentje, ministri, dostojanstveniki, generali in diplomati. Mesto priredi razsvetljavo, povsod uzoren red.

Marseille 6. marca. Avstrijska ladija s 700 sodi petroleja se je unela. Bila grozna eksplozija. Štirje možje rešeni. Truplo kapitana Sviča in ladijskega dečka dobili, 8 trupel pa izginilo.

Beligrad 7. marca. Ob 8 1/2 uri zvečer izročilo regentstvo Tavšanoviću sestavo kabineta, ker je on bil predsednik zadnji skupščini in ker se on sploh zmatra zaupnim možem skupščinske večine. Milan obiskal, v priznanje novega pravnega reda, vse tri regente. Bil je v gali z velikim kordonom. Govor kraljev povodom odpovedi ganil je vse prisotne. Kralj je rekel, da se čuti oslabiljenega, trudnega, zato se odpove. Priznava, da ima uspehe, pa tudi pomote za seboj. Uspehi so narodovi, za pomote bode pa on odgovoren. Za svoje vlade da je marsikoga razžalil, ker je tudi bil žaljen. Razžaljenci naj mu odpuste, razžaljiteljem pa on odpušča. — Povsod uzoren mir in red. Najbrže jutri izide proklamacija regentstva. Regentje so povsod izjavljali, da bodo odslej izven strank stali, kar je napravilo najizvrstnejši utis.

Razne vesti.

* (Žalostna statistika) Strokovnjaški list „Magyar Themis“ objavlja jako „poučne in zanimive, toda žalostne statistične podatke o poneverjenjih, katerim so prišli na sled 1888. leta na Ogerskem. Poneverilo se je v preteklem letu, in sicer: a) Pri javnih blagajnicah na pošti 10.000, pri davkarijah 87.000, pri okrožnih blagajnicah 36.000, pri sirotniških in depozitnih blagajnicah 100.000, pri vojaških blagajnicah 14.500, pri cerkvenih blagajnicah 2000, pri občinskih blagajnicah 17.000, pri carinskih in sodnih blagajnicah 3000 in pri ministerstvu 42.000 gld., vkupe 311.500 gld.; b) pri zasobnih blagajnicah: pri bankah in hranilnicah 393.000, pri zavarovalnicah 39.000, pri trgovcih 142.000, pri tovarnarjih 85.000 in pri zasobnikih 27.000 gld., skupaj 686.000 gld. Skupna vsota poneverjenih novcev znaša torej 997.500 gld. — Koliko poneverjenj se pa ni zasledilo minulo leto, nam napominani list ni povedal. Vsekako je opravičena prislovica: „Extra Hungariam non est vita et si est vita, non est ita.“

* (Pomiloščenje) V smrt na vislicah obsojeni roparski morilec Josip Niče bil je kakor se poroča iz Opave pomiloščen in obsojen v do smrti teško ječo.

* (Gledališče pogorelo.) Pavlovo gledališče „Of Varieties“ v Leicesteru je 28. m. m. zjutraj zgodaj zgorelo do tal.

Darila za „Narodni Dom“.

XXIX. izkaz „Krajcarske Družbe“.

Prenesek		6714 gld. 37 kr.
Telovadno društvo „Sokol“, za kupljene knjižice, na knj. št. 313	2	64
Krajcarska družba v Trstu (poverjenik V. Kalister) na knj. št. XXVIII.	4	30
Krajcarska družba v Borovnici (poverjenik A. Švigelj) na knj. št. 513 in 514	8	20
Krajcarska družba v Mengiši (poverjenica M. Trojanšek) ost. knj. št. 303	9	60
Krajcarska družba v Ljubljani (poverjenica M. V.) na knj. št. 468	1	32
Krajcarska družba v Ljubljani (poverjenik M. Novak) na knj. št. 31.	4	20
Krajcarska družba v Šmarji (poverjenik Lj. Jenko) na knj. št. 192	2	20
Krajcarska družba v Peterwardenu (poverjenik B. Raktelj) knj. št. 180	12	—
Krajcarska družba v Roki pri Cirknem (poverjenik Fr. Kašca):		
na knj. št. 197	5	gld. 10 kr.
na knj. št. 253	—	gld. 90 kr.
Krajcarska družba v Ljubljani (poverjenik V. Ravnikar):		
na knj. št. 537	—	gld. 15 kr.
na knj. št. XLI	5	90
Krajcarska družba v Gradci (poverjenik Fil. Gorup) knj. št. 511	12	—
Krajcarska družba na Brdu (poverjenik J. Rahne) ost. knj. št. 29	4	—
Krajcarska družba v Knežaku (poverjenik L. Fetič) na knj. št. 16	4	56
Krajcarska družba v Beljaku (poverjenik Fr. Dulär):		
na knj. št. 335	11	gld. 34 kr.
na knj. št. 336	10	46
na knj. št. 530	8	66
ost. knj. št. 531	5	—
Krajcarska družba v Ljubljani (poverjenik J. Kušar) na knj. št. LXVII.	2	50
Krajcarska družba v Knežaku (poverjenica M. Bernot) na knj. št. 286	1	—
Krajcarska družba v Ljubljani (poverjenik H. Turk) na knj. št. 409	2	06
Krajcarska družba v Trnovem (poverjenik I. Brinšek) na knj. št. XXXVII	5	92
Krajcarska družba v Tolminu (poverjenik J. Pagon) na knj. št. 141	—	24
Krajcarska družba na Rožniku (poverjenica R. Peršin) na knj. št. 536	1	—
Krajcarska družba v Ljubljani (poverjenik A. Ekar) knj. št. 243	12	—
Krajcarska družba v Monšpergu (poverjenik R. Vrnkar) na knj. št. 273	1	17
Krajcarska družba na Vojkem (poverjenik A. Sedej) na knj. št. 337	—	30
Krajcarska družba v Tržiči (poverjenik L. Abačič) ost. knj. št. 59	2	88
Krajcarska družba v St. Vidu pri Zatičini (poverjenik A. Kunstek) na knj. št. 223	5	—
Krajcarska družba v Ljubljani (poverjenik A. Razinger) na knj. št. 43	—	06
Krajcarska družba na Vrhu pri Črnomlju (poverjenik Fr. Juvane) na knj. št. 396	2	50
Krajcarska družba na Ljubuškem (poverjenik J. Kenda) na knj. št. XXXV	6	—
Krajcarska družba v Gradci (poverjenik I. Jenko) na knj. št. 512	2	50
Krajcarska družba v Zagrebu (poverjenik J. Benigar) na knj. št. XLVIII	6	—
Krajcarska družba v Ljubljani (poverjenica E. Železnik) na knj. št. 456	2	38
Krajcarska družba v Tržiči (poverjenica M. Pogorelec) ost. knj. št. 195	2	—
Krajcarska družba v Ljubljani (poverjenik Maks Pirc) na knj. št. 465	1	04
Krajcarska družba na Livku pri Koboridu (pov. A. Gabršček) na knj. št. 444	1	40
Krajcarska družba v Moravčah (poverjenik L. Letnar) na knj. št. 371	1	20
Krajcarska družba v Zalem logu (poverjenik I. Ferlan) na knj. št. 387	4	38
Krajcarska družba v Metliki (poverjenik Fr. Stajer):		
na knj. št. 272	1	gld. 20 kr.
na knj. št. I	18	60
Krajcarska družba na Polzeli (poverjenik L. Kunst) na knj. št. 6	6	61
Krajcarska družba v Krškem (poverjenik M. Šusteršič) ost. knj. št. 378	2	—
Krajcarska družba v Vojniku (poverjenik A. Brezovnik) na knj. št. 447	—	25
Krajcarska družba v Pudožu (poverjenik J. R. zina) na knj. št. LXVI	21	70
Krajcarska družba v Ljubljani (poverjenik M. Petelin) na knj. št. 261	1	20
Krajcarska družba v Kranji (poverjenik C. Pirc) na knj. št. 28	4	78
Krajcarska družba v Tržiči (poverjenik J. Škofic) na knj. št. 517	3	—
Krajcarska družba v Ljubljani (poverjenik K. Lenče) na knj. št. 416	4	37
Krajcarska družba v Ljubljani (poverjenik I. Meden) na knj. št. 193 in LV	1	85
Krajcarska družba v Idriji (poverjenica Dr. Lapajne) na knj. št. V	10	—
Krajcarska družba v Predoslju (poverjenik Fr. Gross) na knj. št. 406	2	86
Krajcarska družba v Strančah (poverjenik A. Arzenšek) na knj. št. 365	2	40
Krajcarska družba v Kamniku (poverjenik J. Stelč) na knj. št. 125	3	12
Krajcarska družba na Grosupljem (pov. A. Žitnik) na knj. št. 200 in LVII	2	05
Krajcarska družba v Ljubljani (poverjenik I. Bonač) na knj. št. 108 in 109	1	—
Krajcarska družba v Vremskem Britofu (poverjenik I. Dekleva) na knj. št. 320	3	—
Krajcarska družba v Radomirju (poverjenik I. Časl) na knj. št. 257	—	05
Krajcarska družba v Ljubljani (poverjenik E. Lah) ost. knj. št. 520	1	47
Skupaj		6981 gld. 89 kr.

Opomba: Izkazano svoto nabralo je 312 poverjenikov na 502 (443+LIX) knjižici, od katerih je 316 (303+XIII) popolnoma, 186 (140+XLVI) pa deloma razprodanih. V prometu je še 180 (154+XXVI) knjižic. Število poverjenikov krajev znaša 155. — Lepa hvala vsem p. t. poverjenikom in poverjenikom na njih marljivem trudu!

V Ljubljani 1. marca 1889.

Odbor „Krajcarske družbe“.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dragotin Hribar.

Zahvala.

Čestiti klub slovenskih bloklitov „Ljubljana“ mi je izročil sto in petdeset goldinarjev za mestne uboge kot prebitek plesa, ki ga je čestiti klub priredil 2. dan t. m. v prostorih ljubljanske čitalnice.

Usojam si javno potrjevati prejem tega znatnega darila z izrazom najtoplejših zahval.

V Ljubljani, 6. dan marca 1889.

(177)

Župan: Grasselli s. r.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tujci:

6. marca.

Pri **Malléi**: Schweiger z Dunaja. — Chorinsky iz Solnograda. — Finger iz Prage. — Höselmayer iz Gradca. — Pelz z Dunaja. — Petrič z Dunaja. — Helm iz Celovca. — Salmhofer z Dunaja. — Bukovitz iz Radovljice. — Pri **Slonu**: Ružič iz Reke. — Adler z Dunaja. — Pri **južnem kolodvoru**: Berger iz Trbiža. — Rebolj iz Kranja.

Umrli so v Ljubljani:

6. marca: Jožefa Možina, ključarjeva žena, 25 let, Marija Terezije cesta št. 4, za jetiko.

V deželnej bolnici:

4. marca: Marija Bernik, gostija, 74 let, za starostjo. 5. marca: Franja Gruss, muzikantinja, 18 let, za tuberkulozo.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Močina v mm.
6. marca	7. zjutraj	738.6 mm.	— 2.0° C	sl. vzh.	snež.	0-20 mm.
	2. popol.	738.7 mm.	4.1° C	sl. vzh.	jas.	
	9. zvečer	740.2 mm.	0.2° C	sl. szh.	obl.	snega.

Srednja temperatura 0.8°, za 1.7° pod normalom.

Dunajska borza

dné 7. marca t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	—	danes
Papirna renta	83.30	—	83.40
Srebrna renta	83.85	—	83.95
Zlata renta	111.50	—	111.70
5% marčna renta	99.20	—	99.35
Akcije narodne banke	887.00	—	888.00
Kreditne akcije	302.40	—	304.25
London	121.55	—	121.55
Srebro	—	—	—
Napol.	9.59 1/2	—	9.59 1/2
C. kr. cekini	5.68	—	5.68
Nemške marke	59.35	—	59.35
4% državne srečke iz l. 1864	250 gld.	141	gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	178	50
Ogerska zlata renta 4%	—	101	65
Ogerska papirna renta 5%	—	93	90
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	—	104	75
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	124	25
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	121	50
Kreditne srečke	100 gld.	185	50
Rudolfove srečke	10	22	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	129	50
Tramway-društ. velj. 170 gld. a v.	—	132	—

Zahvala.

Za mnogobrojno udeležitev pri pogrebu našega brata, oziroma svaka in strija, gospoda

MAKSA JENKO-TA

izrekamo najtoplejšo zahvalo.

Trnovo, dne 26. februarja 1889.

(176)

Rodbina Jenko-Šabec.

Iščem pisarja,

slovenščine in nemščine v govoru in pisavi popolnoma zmožnega, ki je že služboval v notarskih pisarnah. Spričevala naj se mi pošljejo v ogled.

Stanko Pirnat,
c. kr. notar v Zatičini.

(173—1)

Vrtnarja

mladega, neoženjenega, prostega vojaščine, vsprejmo takoj pod dobrimi pogoji na graščino blizu Ljubljane. Izvežban mora biti v drevesnici, zelenjavi in cvetličnjaku. — Ponudbe s spričevali pod T na upravnishvo „Slovenskega Naroda“.

(175—1)

BLAGAJNE

rabljene in nove po ceni samo pri S. BERGER-JI, Dunaj, Graben, Bräunerstrasse 10.

(58—10)

Hiša na prodaj.

Hiša z jednim nadstropjem in malim vrtom je na prodaj iz proste volje na Poljanah št. 11. — Več se izve pri lastnici sami ondi pritlično na levi strani. (172)

NARODNA KNJIŽNICA.

I. ZVEZEK.

POBRATIMI.

Roman. — Spisal dr. J. Vošnjak.

Elegantno vezan 1 gld. 20 kr.

Dobiva se v „NARODNI TISKARNI“ v Ljubljani in v drugih knjigarnah.

Nič več mokre noge ali trdo usnje!

To doseže le I. Bendiksa iz St. Valentin.

c. kr. privilegovana nepremočljiva hranilna mast za usnje,

potrjena s stotinami spričeval (cene: cela škatlja 1 gld., 1/2 škatlje 50 kr., 1/4 škatlje 25 kr., 1/8 škatlje 12 1/2 kr.); potem za likanje usnja ravnokar patentovana

hranilna tinktura za usnje,

ne lak za usnje ali momentni lik, tudi ne apretura za usnje, marveč bolj oljnato likalno črnilo, katero je preskusilo c. kr. državno vojno ministerstvo ter dovolilo, da se sme rabiti za usnje v c. kr. armadi. Cene: 1 kilo 1 gld. 20 kr., 1 steklenica št. 1: 1 gld., št. 2: 40 kr., št. 3: 20 kr. — Razprodajalcem rabat. Dobiva se v vseh večjih krajih monarhije; v Ljubljani pri gg. Schusnig-u & Weber-ju in A. Krisper-ju. — Svarimo pred ponarejanji! — Prosi se za ponudbe v razprodajanje, kjer še ni založb.

P. n.

S tem si usojam uljudno naznanjati, da sem ustanovil v Ljubljani, Stari trg št. 17, prodajalnice na debelo in drobno

z južnim sadjem

in italijanskim sočivjem ter morskim ribami, katero blago imam vedno sveže v veliki izbori po nizkih cenah.

Priporočam se za mnogoštevilne naročbe z veselo spoštovanjem

Lazar L. Dimitrievich

(171—1)

z glavno trgovino v Trstu.

Brnsko sukno

za elegantne pomladanske in poletne obleke

v odrezkih po 3-10 m, to je po 4 Dunajske vatle vsak odrezek, kateri stane

gld. 4.80 iz fine

gld. 6.— iz finejše

gld. 7.75 iz jako fine

10.50 iz najfinejše

pristne ovčje volne.

Nadalje blago za ogrtače, s svilo pretkano grebepasto sukno, letni loden, blago za livreje, blago iz sukanca, ki se sme prati, fino in najfinejše črno sukno za salonske obleke i. t. d. i. t. d. razpošilja proti povzetju zneska kot rečna in solidna dobro znana (106—7)

zaloga sukna

SIEGEL-IMHOF v BRNU.

Izjava: Vsak odrezek je 3-10 m dolg in 136 cm širok, torej zadostuje za celo moško obleko. Tudi se pošlje vsacega blaga toliko metrov, kolikor kdo želi. Jamči se, da se pošlje ravno tako blago, kakor se izbere uzorec.

Uzorec zastoni in franko.

Po soglasnej sodbi odličnih strokovnjakov je

koroški rimski vrelec

jako odlična zdravilna studenčnica pri vratnih, želodčnih, mehurčnih in obistnih boleznih, pri kataru, hripavosti, kašljanju, posebno za otroke, poleg tega pa tudi (736—19)

jako fina namizna voda

s posebno dobrim okusom, brez vseh organskih in želodcev otežujočih primesi.

V Ljubljani ga prodaja M. E. Supan; v Kranji: F. Dolenc; v Celju: J. Matič.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.